PID UOHSX00N0T79
Č. j. ÚOHS-22223/2026/163
Sp. zn. ÚOHS-R0078/2026/VZ
Datum, místo 23. 6. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 5. 5. 2026 navrhovatelem a současně vybraným dodavatelem

- Microshop, s.r.o., IČO 26165031, se sídlem Pod Marjánkou 1448/4, 169 00 Praha,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-14831/2026/500 ze dne 22. 4. 2026, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0221/2026/VZ ve věci návrhu navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele

- Moravskoslezský kraj, IČO 70890692, se sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 9. 4. 2026 Mgr. Magdalénou Poncza, advokátkou, ev. č. ČAK 08698, se sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „Pořízení notebooků, All In One PC a dokovacích stanic“ v otevřeném řízení, jehož oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 10. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 31. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-061087, ve znění pozdější opravy, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 31. 10. 2025 pod ev. č. 721694-2025, ve znění pozdější opravy,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004, správní řád, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0221/2026/VZ, č. j. ÚOHS-14831/2026/500 ze dne 22. 4. 2026 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m.**

ODŮVODNĚNÍ

I. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

1. Návrh navrhovatele směřoval proti rozhodnutí (oznámení) o výběru dodavatele (dále jen „rozhodnutí o výběru“) dle § 123 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, (dále jen „ZZVZ“)[1], kterým zadavatel vybral navrhovatele jako vybraného dodavatele veřejné zakázky – „Pořízení notebooků, All In One PC a dokovacích stanic“ zadávané v otevřeném řízení, jehož

[1] Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění ZZVZ k okamžiku zahájení zadávacího řízení, a to vyjma ustanovení upravených zákonem č. 69/2025 Sb., a zákonem č. 238/2024 Sb. Postup ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 10. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 31. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-061087 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Dne 10. 3. 2026 obdržel zadavatel námitky proti rozhodnutí o výběru z téhož dne (dále jen „námitky“). Centrální zadavatel námitky rozhodnutím o námitkách ze dne 20. 3. 2026 odmítl (dále jen „rozhodnutí o námitkách“). Navrhovateli bylo rozhodnutí o námitkách doručeno téhož dne.

3. Navrhovatel podal dne 30. 3. 2026 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, který směřoval proti rozhodnutí o jeho výběru.

4. Dnem obdržení předmětného návrhu bylo před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „správní řízení“).

II. NAPADENÉ USNESENÍ

5. Dne 22. 4. 2026 vydal Úřad rozkladem napadené usnesení, jehož výrokem správní řízení dle § 257 písm. c) ZZVZ zastavil, neboť v souvislosti s podáním návrhu navrhovatele nebyla složena kauce v souladu s § 255 odst. 1 ZZVZ.

6. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad uvedl, že nabídkovou cenu účastníka měl tvořit součet součinů počtu kusů jednotlivých položek předmětu plnění a jednotkových cen těchto položek, přičemž v těchto cenách měly být zahrnuty rovněž veškeré náklady spojené s plněním předmětu veřejné zakázky. Účastníci zadávacího řízení tak měli v nabídce vypočítat a uvést celkovou nabídkovou cenu za celý předpokládaný objem plnění. V příloze č. 4 zadávací dokumentace zadavatel stanovil počty kusů poptávaných komodit, které je dodavatel povinen zahrnout do své cenové nabídky. Na tuto přílohu zadavatel odkázal v čl. V. bodu 5.2 zadávací dokumentace, kde uvedl, že nabídka bude zpracována dle požadavků zadávací dokumentace s přiložením požadovaných příloh, a to mj. cenové nabídky (tvořící přílohu č. 4 zadávací dokumentace) doplněné o příslušné údaje. Dle přílohy č. 4 zadávací dokumentace zadavatel požadoval dodání 442 ks přenosných počítačů (notebook) 14“, 2 287 ks kompatibilních dokovacích stanic, 4 556 ks All-in-One PC a 2 018 ks přenosných počítačů (notebook) 16“.

7. V součtu se jednalo o částku 139 469 596 Kč bez DPH. Z této finální nabídkové ceny měl navrhovatel v souladu se ZZVZ vypočíst 1 % z finální nabídkové ceny a zaplatit kauci odpovídající 1 % z celkové nabídkové ceny, tj. 1 394 696 Kč.

8. Navrhovatel tak dle názoru Úřadu sice složil na účet Úřadu kauci ve lhůtě pro podání návrhu ve smyslu § 251 odst. 2 ZZVZ, avšak kauce byla navrhovatelem složena v rozporu s § 255 odst. 1 ZZVZ v nesprávné výši. Jak bylo totiž Úřadem dovozeno, navrhovatel byl povinen složit kauci ve výši 1 394 696 Kč. Navrhovatel však složil kauci ve výši pouze 100 000 Kč.

III. ROZKLAD NAVRHOVATELE

9. Dne 5. 5. 2026 navrhovatel podal proti napadenému usnesení blanketní rozklad z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 22. 4. 2026. Blanketní rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě. Následně dne 22. 5. 2026 doručil navrhovatel Úřadu své odůvodnění blanketního rozkladu.

10. Navrhovatel konstatuje, že zadavatel vystupoval jako centrální zadavatel, který veřejnou zakázku zadával ve prospěch pověřujících zadavatelů, přičemž tito zadavatelé měli pořizovat dodávky a uzavírat smlouvy na plnění veřejné zakázky samostatně. Plnění tak mělo být uskutečňováno postupně, a to na základě budoucích dílčích objednávek. Rozsah jednotlivých dodávek měl být určen až v návaznosti na objednávky kupujících, když tyto objednávky měly specifikovat druh, množství objednávaného zboží i odpovídající kupní cenu.

11. V této situaci tak nelze uzavřít, že částka uvedená v navrhovatelově nabídce představovala skutečnou celkovou nabídkovou cenou za celou dobu plnění. Tato částka vycházela z předpokládaného, resp. maximálního rozsahu plnění stanoveného pro účely srovnání nabídek, nikoli z pevně garantovaného rozsahu plnění, který by zadavatel či pověřující zadavatelé museli skutečně odebrat. Celková cena plnění za celou dobu trvání veřejné zakázky tak nemohla být s jistotou určena předem. Úřad tak dle navrhovatele pochybil, když nedostatečně rozlišil mezi dvěma odlišnými kategoriemi, a to mezi cenou uvedenou v nabídce pro účely hodnocení nabídek a celkovou nabídkovou cenou za celou dobu plnění ve smyslu § 255 odst. 1 ZZVZ.

12. Navrhovatel v rozkladu připouští, že výše uvedené kategorie se mohou překrývat v situacích, kdy je předmětem veřejné zakázky jednorázová dodávka pevně určeného množství zboží, případně jiný předem závazně a dostatečně konkrétně vymezený rozsah plnění, u něhož je již v době podání nabídky zřejmé, jaká bude celková cena plnění za celou dobu trvání smlouvy. V šetřené věci nejde pouze o možné rozdíly mezi rozsahem předpokládaného a skutečně dodaného plnění, nýbrž i o smluvní konstrukci veřejné zakázky, která je od počátku založena na postupném plnění dle dílčích objednávek a aktuálních potřeb kupujících. Částka uvedená v nabídce tak plnila především hodnoticí funkci a nepředstavovala by bez dalšího skutečnou cenu za pevně garantovaný rozsah plnění.

13. Navrhovatel uvádí, že pro účely výpočtu kauce je irelevantní, zda při plnění veřejné zakázky bude dosaženo předpokládaného počtu položek uvedeného v zadávací dokumentaci. Takový závěr však dle navrhovatele nemůže být aplikován mechanicky a bez ohledu na konkrétní podobu zadávacích a smluvních podmínek.

14. Navrhovatel si je vědom toho, že rozhodovací praxe obecně připouští, aby se při výpočtu kauce vycházelo z údajů obsažených v zadávací dokumentaci, pokud tyto údaje umožňují nabídkovou cenu za celou dobu plnění zakázky spolehlivě určit. V nynějším případě však možnost určit celkovou nabídkovou cenu závisela právě na výkladu zadávacích a smluvních podmínek upravujících budoucí dílčí objednávky pověřujících zadavatelů. Navrhovatel tak postupoval racionálně, když vycházel z toho, že celkovou nabídkovou cenu ve smyslu § 255 odst. 1 ZZVZ nelze přesně stanovit.

15. Účelem kauce je dle navrhovatele mimo jiné zabránit podávání ryze obstrukčních či zjevně účelových návrhů dodavatelů, kteří nemají skutečný zájem na věcném přezkumu postupu zadavatele a usilují pouze o zatížení či prodloužení zadávacího řízení. O takovou situaci však v případě navrhovatele nejde, neboť samotná složená kauce ve výši 100 000 Kč představuje nezanedbatelnou částku.

16. Navrhovatel nezpochybňuje, že ZZVZ s nesložením kauce v zákonné výši spojuje procesní následek spočívající v zastavení řízení. Právě proto je však nezbytné, aby takový závěr byl založen na přesvědčivém a předvídatelném výkladu zákona. Za situace, kdy určení výše kauce

záviselo na sporném posouzení povahy veřejné zakázky a jejího postupného objednávkového plnění, považuje navrhovatel postup Úřadu za nepřiměřeně formalistický.

Závěr rozkladu

17. Navrhovatel v blanketním rozkladu i v jeho doplnění navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

18. Zadavatel se ve lhůtě stanovené Úřadem k doplnění rozkladu navrhovatele nevyjádřil.

Návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření

19. Navrhovatel rovněž doručil Úřadu *„Návrh na nařízení předběžného opatření“* ze dne 1. 6. 2026, který předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-20465/2026/163 ze dne 9. 6. 2026 zamítl.

IV. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

20. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o (doplnění) rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dospěl jsem k závěru, že Úřad napadeným usnesením rozhodl v souladu s právními předpisy.

V. K NÁMITKÁM ROZKLADU

22. Klíčovou otázkou v řešené věci je to, zda navrhovatel mohl určit celkovou nabídkovou cenu, která by byla východiskem pro výpočet kauce, kterou byl povinen složit (a to ve výši 1 % z celkové nabídkové ceny), nebo ji nemohl určit, přičemž v takovém případě by bylo v souladu se zákonem složení kauce v její paušální výši 100 000 Kč. Navrhovatel v podaném rozkladu tvrdí, že celkovou nabídkovou cenu určit nemohl.

23. Namítá, že nebylo v době podání návrhu možné stanovit skutečnou celkovou nabídkovou cenu za celou dobu plnění Zakázky ve smyslu § 255 odst. 1 ZZVZ, a to především kvůli konkrétní podobě zadávacích a smluvních podmínek veřejné zakázky, zejména konstrukci postupného plnění v závislosti na dílčích objednávkách a aktuálních potřebách kupujících.

24. Pro účely tohoto rozhodnutí považuji za vhodné zopakovat zásadní skutková zjištění, která vyplývají z obsahu zadávací dokumentace právě ve vztahu k výpočtu celkové nabídkové ceny a tím pádem i k výpočtu kauce. Rovněž odkazuji na body 12 až 29 odůvodnění napadeného usnesení, kde jsou citovány celé pasáže zadávací dokumentace.

25. Zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl předpokládaný rozsah budoucího plnění, když v příloze č. 4 zadávací dokumentace stanovil počty kusů jednotlivých poptávaných komodit, které je dodavatel povinen zahrnout do své cenové nabídky, přičemž na tuto přílohu odkázal mj. v čl. V. bodu 5.2 zadávací dokumentace, kde uvedl, že nabídka bude zpracována dle požadavků

uvedených v zadávací dokumentaci s přiložením požadovaných písemných dokumentů účastníka formou příloh, a to mj. cenové nabídky tvořící přílohu č. 4 zadávací dokumentace, doplněné o příslušné údaje. Z přílohy č. 4 zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel požaduje dodání

- 442 ks přenosných počítačů (notebook) 14“,
- 2 287 ks kompatibilních dokovacích stanic,
- 4 556 ks All-in-One PC a
- 2 018 ks přenosných počítačů (notebook) 16“.

26. Účastníci zadávacího řízení tak v rámci svých nabídek měli předložit uvedenou přílohu č. 4 zadávací dokumentace, kde měli doplnit jednotkovou cenu pro danou komoditu, celkovou cenu pro danou komoditu a celkovou cenu za dodání všech komodit, vše bez DPH. Zároveň zadavatel v čl. IV. odst. 2 návrhu smlouvy stanovil, že celková kupní cena zahrnuje veškeré náklady dodavatele spojené se splněním jeho závazku ze smlouvy, tedy cenu zboží včetně dopravného do místa plnění, dokumentace a dalších souvisejících nákladů.

27. Úřad na základě nabídky navrhovatele zjistil výši celkové nabídkové ceny (viz bod 57 napadeného usnesení) a provedl výpočet kauce (viz bod 60 napadeného usnesení), správnost obou kroků jsem ověřil a plně se s tím ztotožňuji.

28. Je pravdou, že pojem „celková nabídková cena“ ve smyslu tohoto zadávacího řízení je pojem užitý pro hodnocení nabídek a seřazení dle jejich ekonomické výhodnosti na základě modelového příkladu. Ustanovení § 255 odst. 1 ZZVZ naopak pracuje s kaucí ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky nebo za dobu prvních čtyř let plnění v případě smluv na dobu neurčitou.

29. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 12. 3. 2026, č.j. 31 Af 27/2024-84, k otázce výpočtu kauce uvedl: *„Ze shora citované judikatury správních soudů jasně vyplývá, že **pro účely výpočtu kauce v přezkumném řízení je zcela irelevantní, pokud je nakonec po zadání veřejné zakázky skutečný rozsah její realizace odlišný, než jak byl předpokládán v zadávací dokumentaci**. Soud se neztotožňuje s názorem žalobce, že na nyní projednávanou věc nejsou aplikovatelné závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 10. 2020, č. j. 30 Af 63/2018-93, z nichž správní orgány vycházely. Žalobcem akcentovaná skutková odlišnost, že zadavatel již při přípravě veřejné zakázky musel vědět, že předpokládaný počet rentgenových zařízení je nadnesený (neboť některé soudy si tato zařízení pořídily svépomocí bez přičinění zadavatele), nemůže ničeho změnit na objektivní možnosti stanovit výši kauce na základě údajů uvedených v zadávací dokumentaci. **Pokud žalobce chtěl rozporovat zadavatelem deklarovaný objem zakázky, mohl proti zadávacím podmínkám brojit námitkami, což však neučinil**. Jak správně uvedl předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí, jelikož se žalobce nedomáhal přezkumu zadávacích podmínek ze strany žalovaného, nemohl se k problematice vztahu zadavatelem deklarovaného a reálně předpokládatelného objemu dodávek rentgenových zařízení vůbec vyjadřovat. **Při stanovování výše kauce bylo nezbytné vycházet z údajů uvedených v zadávací dokumentaci**.“* (pozn. zvýrazněno předsedou Úřadu)

30. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 21. 10. 2020, č.j. 30 Af 63/2018-93, uvedl: *„Soud se neztotožňuje s argumentací žalobce, že při výpočtu kauce byl nepřípustně použit předpokládaný rozsah veřejné zakázky, ačkoliv nebyl obsažen přímo ve formulaci nabídkové ceny v čl. 8.2. Při výpočtu kauce se nepostupuje striktně jen dle kritérií, která jsou určena pro*

hodnocení nabídek. Nabídkovou cenu pro účely výpočtu kauce ve smyslu § 255 zákona o zadávání veřejných zakázek je nutno chápat jako cenu, za kterou se žalobce zavázal realizovat předmět plnění veřejné zakázky, a to za podmínek a v rozsahu stanovených zadávací dokumentací. ***Je tak legitimní požadavek, aby byl rozsah veřejné zakázky, byť předpokládaný, zahrnut do výpočtu kauce****.*" (pozn. zvýrazněno předsedou Úřadu)

31. Ohledně výkladu pojmu „celková nabídková cena" v kontextu § 255 odst. 1 zákona lze odkázat na tentýž rozsudek soudu č. j. 30 Af 63/2018 – 93 ze dne 21. 10. 2020: *„Pro účely správného výpočtu kauce je tak v nyní řešeném případě nutné se vypořádat s tím, co zákonodárce myslí ‚nabídkovou cenou navrhovatele' v § 255 zákona o zadávání veřejných zakázek. Nabídková cena totiž není zákonem přesně definována. Jak zdejší soud konstatoval ve svém dřívějším rozsudku ze dne 31. 8. 2009, č. j. 62 Ca 18/2006 - 79, nabídkovou cenou je cena, za kterou se uchazeč ve své nabídce zavázal realizovat předmět plnění veřejné zakázky. (...) Soud na závěr shrnuje, že nabídkovou cenou při výpočtu kauce podle § 255 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, je nutné rozumět takovou cenu, která reflektuje předpokládaný rozsah veřejné zakázky. To platí i v případě, že předpokládaný rozsah nebyl zahrnut do nabídkové ceny pro účely hodnocení nabídek, avšak vyplýval jasným způsobem ze zadávací dokumentace."*

32. Celkovou nabídkovou cenou pro účely určení výše kauce se tak rozumí cena, za kterou dodavatel nabízí plnit předmět veřejné zakázky. Co do mechanismu určení této ceny lze poukázat na rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0126,0128/2020/VZ, č. j. ÚOHS-28138/2020/321/HBa ze dne 9. 9. 2020, ve kterém předseda Úřadu uvedl: *„Navrhovatel musí být schopen celkovou nabídkovou cenu, potažmo kauci, stanovit. V této souvislosti není vadou, pokud není stanovení triviální, ale je nutno k němu dospět výpočtem, je-li však postup výpočtu zřejmý."*

33. Podpůrně lze rovněž odkázat na usnesení Úřadu ze dne 16. 8. 2019, č. j. ÚOHS-S0295/2019/VZ-21197/2019/531/MKi[2], které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 8. 11. 2019, č. j. ÚOHS-R0151/2019/VZ-30461/2019/322/DJa. V odkazovaných rozhodnutích byla rovněž řešena otázka nacenění modelového příkladu pro účely hodnocení nabídek a otázka správného výpočtu kauce za celou dobu plnění veřejné zakázky. Nyní posuzovaná věc je založena na obdobném právním hodnocení skutkových okolností, které navrhovateli objektivně umožnily kauci vypočítat.

34. Úvahy navrhovatele, jaké jsou aktuální potřeby jednotlivých kupujících, považuji za ryze spekulativní. Nadto pro účely výpočtu kauce je naprosto irelevantní, zda plnění veřejné zakázky bylo konstruováno jako postupné a závislé na budoucích potřebách centrálního zadavatele a pověřujících zadavatelů, či zda nabídková cena (ne)byla skutečnou cenou za pevně garantovaný rozsah plnění, jak uvádí navrhovatel v bodě 13 doplnění rozkladu. Viz již citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 10. 2020, č.j. 30 Af 63/2018-93: *„Rozsah byl jednoznačně (číslem) uveden v zadávací dokumentaci. To, že by po zadání veřejné zakázky byl skutečný rozsah jiný, je pro účely výpočtu kauce v přezkumném řízení zcela irelevantní. S ohledem na fázi zadávacího procesu, v jaké je typicky přezkum žalovaným realizován, tomu ani nemůže být jinak a vychází se z dokumentace zadavatele bez ohledu na to, zda se skutečný rozsah bude po zadání veřejné zakázky odlišovat."*

[2] Zejména body 26-32 odůvodnění tohoto usnesení.

35. Jak vyplývá z výše uvedeného, pro výpočet kauce podle § 255 odst. 1 ZZVZ byla v řešené věci rozhodná celková nabídková cena za celý předpokládaný objem plnění, respektive cena stanovená součtem součinů počtu kusů jednotlivých položek předmětu plnění a jednotkových cen těchto položek, přičemž v těchto cenách měly být zahrnuty rovněž veškeré náklady spojené s plněním předmětu veřejné zakázky.

36. Námitku navrhovatele, že vzhledem k postupnému objednávkovému plnění nebylo možné určit nabídkovou cenu pro účely § 255 odst. 1 ZZVZ, považuji za nedůvodnou. Zadavatel totiž stanovil konkrétní model výpočtu nabídkové ceny, z něhož navrhovatel při podání nabídky vycházel a podle kterého svou nabídkovou cenu také vyčíslil. Samotná okolnost, že plnění mělo probíhat prostřednictvím dílčích objednávek, podle mého názoru sama o sobě neznamená, že nabídkovou cenu nebylo možné určit. Nelze tak přisvědčit ani námitce, že částka 139 469 596 Kč představovala pouze hypotetickou či čistě modelovou cenu. Cena použitá pro hodnocení nabídek je v souladu s výše uvedenou judikaturou považována za nabídkovou cenu ve smyslu zákona, zejména pokud byla vypočtena podle závazného mechanismu stanoveného zadavatelem a sloužila jako základ pro porovnání nabídek. V projednávané věci navíc tato cena nebyla pouze abstraktním údajem pro hodnocení, ale byla promítnuta i do smluvního rámce jako maximální cena plnění. Nadto není zřejmé, proč má navrhovatel za to, že centrálním zadavatelem uvedené počty kusů neodpovídají realitě.

37. Navrhovatel byl bez pochyb schopen určit celkovou nabídkovou cenu, která činila 139 469 596 Kč bez DPH (tj. 442 x 19 031 Kč + 2 287 x 2 422 Kč + 4 556 x 19 053 Kč + 2 018 x 19 184 Kč) a na jejím základě stanovit podle § 255 odst. 1 ZZVZ výši kauce jako 1 % z této ceny, viz tabulka v bodě 28 napadeného usnesení. Navrhovatel byl tedy povinen složit na účet Úřadu ve lhůtě pro podání návrhu kauci ve výši 1 394 696 Kč. Vzhledem k tomu, že navrhovatel kauci v souladu s § 255 odst. 1 ZZVZ nesložil, neměl Úřad jinou možnost než postupovat podle § 257 písm. c) ZZVZ a napadeným usnesením zastavit správní řízení ve věci přezkumu postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Nelze se tak ztotožnit s názorem navrhovatele, že nebylo objektivně možné vypočítat výši kauce na základě celkové nabídkové ceny za celý předpokládaný objem plnění nebo že existuje vícero správných výpočtů.

38. Navrhovatel má pravdu, že základním účelem institutu kauce je zabránit či minimalizovat podávání účelových a šikanózních návrhů na přezkoumání úkonů zadavatele, jejichž cílem je pouhé blokování dalšího průběhu či dokončení zadávacího (koncesního) řízení. Institut kauce tak významnou měrou přispívá k právní jistotě účastníků řízení. Úřad napadené usnesení nezaložil na úvaze, že by snad postup navrhovatele byl šikanózní či úmyslný, ale vázán zákonem, postupoval podle něj a k němu přiléhavé judikatury soudů ke skládání kauce. Fakt, že i částka 100 000 Kč je nezanedbatelná, sám o sobě není způsobilý ospravedlnit nesprávný postup navrhovatele spočívající ve složení právě této paušální částky. Rozhodující není subjektivní závažnost či dobrá víra navrhovatele, ale splnění podmínek stanovených v § 255 ZZVZ. Závěrem je tak nutno odmítnout tvrzení navrhovatele o nepřiměřeně formalistickém postupu ze strany Úřadu.

VI. ZÁVĚR

39. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se ZZVZ a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát/i:

1. Mgr. Magdaléna Poncza, advokátka, Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava
2. Microshop, s.r.o., Pod Marjánkou 1448/4, 169 00 Praha

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy